

METODY NUMERYCZNE – LABORATORIUM

Zadanie 4 – wzór Simpsona oraz całki Laguerre'a

Opis rozwiązania

Wzór Simpsona:

Złożona kwadratura Newtona-Cotesa oparta na trzech węzłach, znana również jako wzór Simpsona, jest jedną z metod numerycznego obliczania wartości całki z funkcji. Ta metoda polega na przybliżeniu krzywej funkcji na odcinku całkowania za pomocą paraboli i obliczeniu pola pod tą parabolą.

Oto kroki które należy podjąć w celu obliczenia wartości całki przy pomocy adaptacyjnej kwadratury Newtona-Cotesa

1. Wybierz początkową wartość $a > 0$, zakładaną dokładność ε oraz inicjalizuj sumę całkową na 0: $S = 0$.
2. Oblicz całkę na przedziale $[0, a]$ za pomocą kwadratury Newtona-Cotesa opartej na trzech węzłach (wzoru Simpsona), wykorzystując wcześniej opisane wzory. Otrzymujemy wartość I_1 .
3. Zainicjalizuj zmienną delta (δ) na pewną wartość większą od zera, na przykład $\delta = 1$.
4. W pętli wykonuj następujące kroki:
 - a. Oblicz całkę na przedziale $[a, a + \delta]$ za pomocą kwadratury Newtona-Cotesa. Otrzymujemy wartość I_2 .
 - b. Jeśli $I_2 > \varepsilon$, dodaj I_1 do sumy całkowej: $S = S + I_1$.
 - c. Zaktualizuj wartość a : $a = a + \delta$.
 - d. Zmniejsz wartość δ , na przykład $\delta = \delta/2$.
 - e. Przejdź do kroku 4a.
5. Jeśli $I_2 \leq \varepsilon$, oznacza to, że wartość całki na przedziale $[a, a + \delta]$ jest dostatecznie mała. W takim przypadku dodaj I_2 do sumy całkowej: $S = S + I_2$.
6. Kontynuuj pętlę, wykonując kolejne kroki 4-5, aż wartość całki na danym przedziale będzie mniejsza niż zakładana dokładność ε .
7. Ostatecznym wynikiem całki na przedziale $[0, +\infty)$ z wagą e^{-x} jest wartość sumy całkowej S .

Całki Laguerre'a:

Całkowanie na przedziale $[0, +\infty)$ z wagą e^{-x} jest związane z wielomianami Laguerre'a. Całki tego rodzaju są znane jako całki Laguerre'a i mają wiele zastosowań w matematyce i fizyce, szczególnie w teorii kwantowej.

Całka postaci $\int_0^{+\infty} e^{-x} f(x) dx$, gdzie $f(x)$ jest dowolną funkcją, może być obliczana za pomocą wzoru całkowego Laguerre'a. Wzór ten jest postaci:

$$\int [0, +\infty) e^{(-x)} f(x) dx = \sum [k=0, +\infty) w_k f(x_k),$$

gdzie w_k to wagi Laguerre'a, a x_k to zera wielomianów Laguerre'a, w naszym przypadku wartości te pobieramy z predefiniowanych tablic.

Wyniki

Poniższa tabela przedstawia wyniki dla 2 z 4 funkcji zaimplementowanych w programie, wykorzystane przybliżenie wynosiło 0.001

Liczba węzłów	Wynik Gauss-Laugerre	Wynik Newton-Cotes	Różnica w wynikach
x^4-x^3-x^2-x+1			
1	-1,0	15,99967	16,99967
2	11,99997		3,99970
3	16,00010		0,00042
4	15,99999		0,00032
5	16,00004		0,00036
x^3-2*x+ x-5			
1	3,0	8,01298	5,01298
2	8,0		0,01298
3	8,02682		0,01384
4	8,00474		0,00824
5	8,01543		0,00246

Wnioski

- Metoda Simpsona jest bardziej specjalizowana i zoptymalizowana dla funkcji, które można aproksymować wielomianami Laguerre'a. Jeśli funkcja jest tego typu, metoda ta może być bardziej efektywna i dokładna.
- Metoda Całki Laguerre'a: jest bardziej ogólna i elastyczna, ponieważ może być stosowana do różnych funkcji. Jednak wymaga dodatkowego obliczania granicy i iteracji, co może wprowadzać dodatkową złożoność obliczeniową.